

Arrest

nr. 137 872 van 3 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 september 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JEENINGA, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 mei 2010 een eerste asielaanvraag in. Inzake deze asielaanvraag neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 oktober 2010 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 55 223 van 28 januari 2011 weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt op 28 februari 2011 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

1.3. Verzoeker dient op 5 september 2011 een tweede asielaanvraag in. Inzake deze asielaanvraag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 5 oktober 2011 de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag. Bij arrest nr. 81 904 van 29 mei 2012 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen deze beslissing.

1.4. Naar aanleiding van een politionele controle waarbij verzoeker werd aangetroffen op een bus van De Lijn terwijl hij niet in het bezit was van een geldig ticket, neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op 22 september 2014 de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13septies en 13sexies). Deze beslissingen worden verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Het bevel om het grondgebied te verlaten betreft de in casu bestreden beslissing.

1.5. Op 25 september 2014 dient verzoeker een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing. Bij arrest nr. 130 247 van 26 september 2014 wordt de schorsing van deze beslissing bevolen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Verzoeker deelt ter terechtzitting mee dat hij intussen een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd met zijn Nederlandse partner en ook een aanvraag indiende tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Hij stelt in het kader van deze aanvraag intussen in het bezit te zijn gesteld van een attest van immatriculatie. Dit gegeven wordt door verweerder niet betwist. Verzoeker geeft aan dat aldus huidige beroep zonder voorwerp is geworden.

De Raad stelt vast dat de rechtstoestand van verzoeker, nu hij door het bestuur in het bezit is gesteld van een attest van immatriculatie, fundamenteel is gewijzigd. Verweerder heeft verzoeker zo een tijdelijk verblijfsrecht toegestaan, wat impliceert dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten impliciet doch zeker werd opgeheven. Dit bevel om het grondgebied te verlaten is zo onverenigbaar met het nadien aan verzoeker afgegeven attest van immatriculatie. Noch verzoeker noch verweerder betwist ter zitting dit gegeven. De Raad stelt vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS